

H71 er FM vinnari:

FLOGBÓLTUR

ÁRI DAM ÁTTI AVGERANDI MUNIN

Bara tvey mál skiltu H71 og Neistan yvir tvær finalur. Tey bæði málini átti Ári Dam, málverji hjá H71. Avgerandi løtan í seinnu finaluni í Hoyvík vórðu skotin úr egnum málið og í eitt tómt mál hjá neistamonnum

Sjúrdur H. Hoydal

Eftir tvær tættar og spennandi finalur móti Neistanum, gjørdist H71 føroyameistari í manshondbólti 2018. Hetta hendi, tá ið H71 vann 21-19 á heimavølli, eftir at fyrsti finaludysturin var endaður við javnleiki 25-25.

Tað stóð á jøvnum millum liðini heilt til seinastu minuttirnar av seinnu finaluni, tá ið tað bráðliga eydnaðist hoyvíkingum at leggja seg tvey mál framum, 20-18, eftir at teir í tveimum førur revsaðu at Neistamenn spældu uttan málverja.

Hendan munin fekk Neistin ikki tikið aftur, og endin varð, at hoyvíkingar kundu fegnast um 21-19 sigurin og føroyameistaraheitið.

Í upptaktini til finalurnar var víst á, at smálutir og málverjuavrik kundu gerast sera avgerandi, og júst so varð. Annar dysturin kundi lættliga verið koppaður til Neistan, um bet smálutir fullu øðrvísi.

Men hondbóltur kann vera órættvísur og kanska hevði rættvísast verið at bæði liðini fingi gullheiðursmerkini. Men smálutirnir eru eirindaleysir, og Neistin má ugga seg við at liðið fyri fyrstu ferð í eitt longri áramál er aftur í oddastriðnum í føroyskum manshondbólti.

Ári Dam: Tað ráddi um at halda høvdið kalt

Undan finalunum, var sjóneykan sett á Neistamálverjan, Nicholas Satchwell, ið eisini spældi tvær finar finalur, men eftir dystin var tað hoyvíksmálverjin, Ári Dam, ið gjørdist ímyndin av avgerðini. Seinastu tíggju minuttirnar av seinnu finaluni hevði hann nevnliga eina ørgrynnu av bjargingum, umframt at hann skoraði flestu málini hesa løtuna, tá ið hann tvær ferðir sendi bóltin í tóma Neistamálið. Hetta gjørdist avgerandi munurin.

Sjálvur segði Ári eftir dystin, at eftir tveir dystir móta Neistaskjútunum, eydnaðist tað væl at lesa avgerandi skotini, serliga frá toppskjútunum Rasmusi Søby. Tá

ið Ári so sá, at Neistamálið var opið, so ráddi um at halda høvdið kalt og tora at senda bóltin móti tí. Sjálvur ivaðist Ári um tað fyrra skotið fór at fara inn, men tá ið hann sá at tað eydnaðist, ráddi bert um at senda hann sama stað, tá ið hann fekk møguleikan aftur.

Jens á Skipagøtu – Hesaferð ivaðist eg ikki

Ein annar leikari, ið hevði lisið væl uppá, var superveteranurin í hoyvíksmálinum, Jens á Skipagøtu. Hann spældi ein stóran leiklut í fyrstu finaluni, og serliga fyrstu løtuna av seinnu finaluni, tá ið hann millum annað bjargaði einum brotskasti frá Høgna Zachariassen, ið annars avgreiddi øll síni fimm brotskøst í fyrstu finaluni.

Jens helt tó, at hann átti at tikið í minsta lagið eitt av brotskøstunum í fyrstu dystinum. Í seinnu finaluni ivaðist Jens tó ikki, hann lat fyrstu kensluna ráða, og tað eydnaðist honum at bjarga skotinum.

Jens gjørdist enn einaferð føroyameistari, og sum eftir hvørt kappingarár ivast hann nú í um spælt verður aftur næsta kappingarár. Hann afturvísir hesum ikki, men vísir á, at felagið hevur góðar ungar málverjar og fyrr ella seinni taka teir við.

H71-venjarin: Tað var ikki vakrasta spælið

Sonni Larsen, venjari hjá H71, segði í samrøðu eftir dystin, at hann var sera nøgdur við úrslitið og tær broytingar, ið liðið fekk framt í truplum støðum. Hann staðfestir tó, at serliga í seinnu finaluni var ikki hitt vakrasta hondbóltsspælið at síggja, men leggur dent á framúr góða stríðsviljan, ið bæði liðini sýndu.

Yvirhøvur er Sonni væl nøgdur við kappingarárið, og vísir á, at liðið hevur verið noytt at spæla seg saman tvær ferðir. Í fyrsta lagið eftir frágongdina í fjør, og aftur eftir hálvtt kappingarár, tá ið Peter Krogh og Hallur Biskopstø skuldu spælast inn aftur á liðið, og eisini koma inn

fyri skaddar leikarar.

Støðan var trupul eftir avsmurningin í steypafinaluni, staðfestir Sonni, men hann fegnast eisini um, at liðið reisti seg eftir steypaósigurin.

Mark Marcher: Áskoðararnir fingi spenningin

Mark er samdur við venjara sínum í, at vakrasta hondbóltsspælið ikki var sýnt fram, men hann ivast samstundis ikki í at áskoðararnir fingi nakað fyri pengarnar.

Hann vísir á at Neistamenn sýndu fram tvey góð avrik, og ger greitt at teir vóru heiðurligir, mótstøðumenn, ið elvdu til miklar trupulleikar, áðrenn avgerðin fall.

Sum flest øll onnur, heldur Mark at Ári Dam gjørdist tungan á vágskálini í hesi avgerð, við bæði bjargingum og málum seinastu løtuna av seinni finaluni.

Hetta er fyrsta føroyameistaraheitið hjá Marki sum leikara, eftir at hann í fjør einans røkti venjara-leiklutin.

Mark veit tó ikki hvør leikluturin verður næsta ár, men staðfestir, at undir øllum umstøðum, heldur hann fram sum ungdómsvenjari í felagnum.

Peter Krogh: Vit høvdu seinastu orkuna

Toppskjútti í finalunum báðum gjørdist tviðenti stórskjúttin hjá H71, Peter Krogh. Hann fekk tíggju mál í fyrstu finaluni og fyra í hini seinnu.

Men eins og liðfelagin Mark, gevur Peter heiðurin fyri sigurin víðari til Ára Dam í málinum.

Peter vísir á, at tað ikki bert var reint hegni, ið avgjórði dystin til fyrimums fyri H71. Hann heldur at Neistamenn tóktust nakað troyttari enn hoyvíkingar í avgerandi løtunum, og hugsar at hetta var tað, ið koppaði smálutirnar rætta vegin. Peter ger eisini greitt, at sjálvur

kendi hann stóran ágóða av teimum steðgum, ið hann fekk, og nýtir høvið at rósa ungu leikarunum, ið loystu hann av í verjuni hesar løtur.

Peter fegnast eisini stórliga um at vera komin aftur til Hoyvíkar, og greiðir frá góðu kensluni hann fær av at spæla hesar avgerandi dystir í einari fullari hól. “Tað verður ikki betri enn hetta”, sigur Peter. Hann vísir á, at hugurin at spæla hondbólti økist enn meira, tá ið hann sær ungu fjeppararnar leita sær íblástur frá mansleikarunum.

Hugurin at royna seg aftur niðri er sleptur í løtuni, sigur Peter at enda, og greiðir frá at hann skal verða pápi enn einaferð, og tað tí eingin ivi er um, at hann verður búgvandi í Føroyum, ið hann eisini umboðar á landsliðnum.

Neistavenjarin: Eg eri errin av leikarunum

Hóast stóra vónbrotið, er neistavenjarin, Jeppe Borch, sum heild nøgdur við avrikið hjá sínum leikarum.

Hann er samdur við øðrum í at tað eru smálutirnir, ið avgera dystin, og hann tekur til at onkuntið skalt tú hava eitt sindur av eydnu, og bóltar í

fara inn av stongini og ikki út.

Hann er tó skjótur at ynskja hoyvíkingum til lukku við sigrinum, og leggur dent á, at tað er ikki av tilvild at teir hava staðið í so mongum finalum seinastu árin.

Yvirhøvur er Jeppe sera errin av arbeidssavrikinum hjá sínum leikarum, og heldur at teir arbeiddu fyrimyndarliga.

Tað er tó við blandaðum kenslum, at Jeppe hyggur aftur á kappingarárið. Hann greiðir frá, at hann er errin av kappingarárinum sum heild, har liðið so at síga hevur rokkið teimum málum tað setti sær fyri, og enntá gjørt tað so væl, at liðið hevur verið noytt at seta sær hægri mál, so hvørt sum kappingarárið gekk. Tað er kortini eitt stórt vónbrot at tað ikki eydnaðist at gerast Føroyameistari, men Jeppe er vísir í, at liðið um nakrar vikur fær litið aftur á kappingarárið við gleði.

Nú skal Jeppe sleppa at hava ein lítlan steðg frá at hugsa um hondbólt, men hann verður aftur at síggja í Neistanum næsta kapp-